

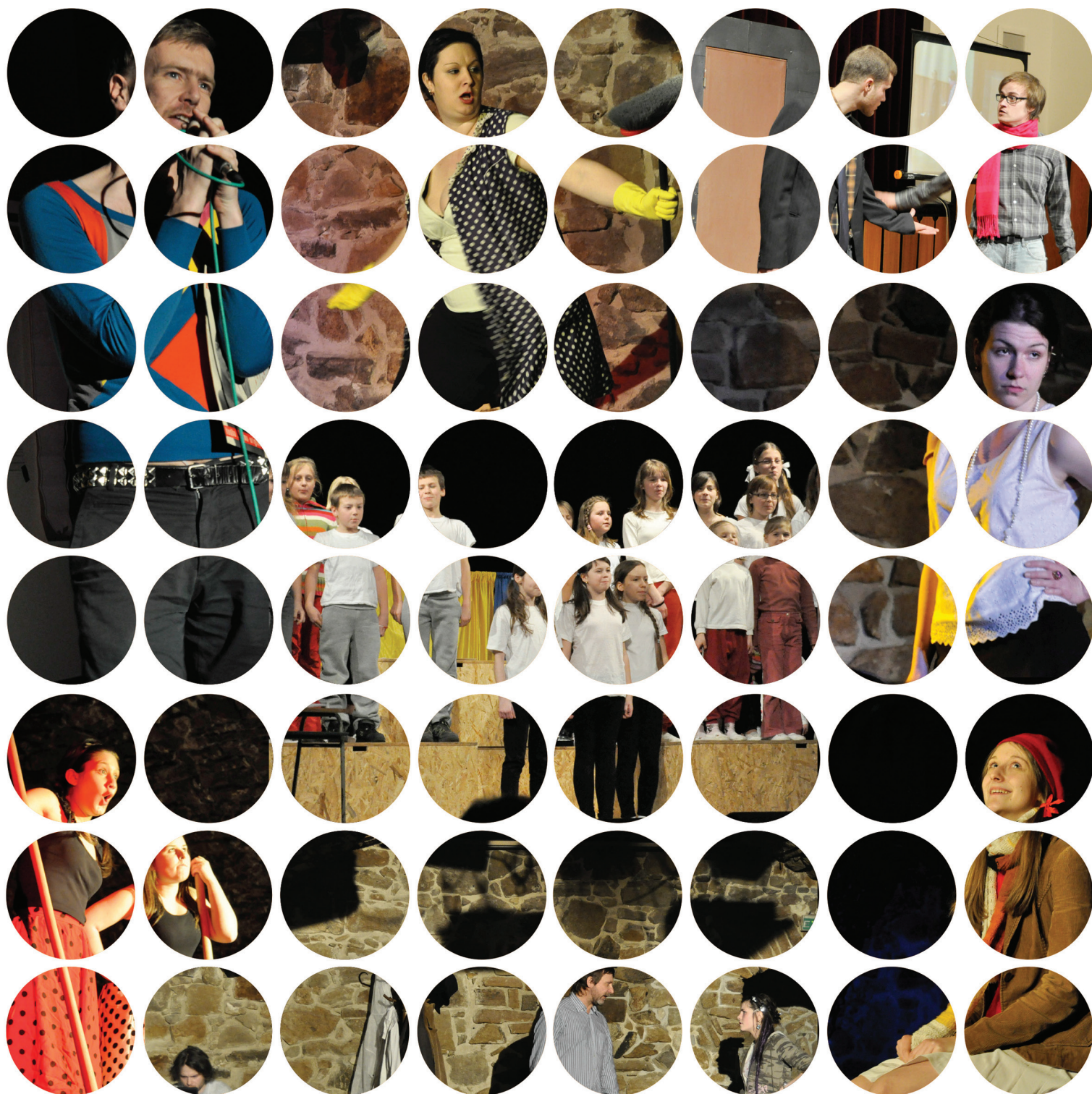

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

I / 2013

OPONKA

SETKÁNÍ DIVADEL – MALÉ JEVIŠTNÍ FORMY
pátek 22.3.

Festival Setkání divadel – Malé jevištní formy pořádá Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí ve spolupráci s NIPOS Artama Praha za finanční podpory Ministerstva kultury ČR, Fondu kultury Zlínského kraje a Města Valašského Meziříčí.

Fraška, kam se podívám

Fraška! Proč mě napadla právě ona? Kam se podívám, mám ji před očima. Zlidovělý divadelní žánr zaplavil svět. Zdálo by se, že ve světě frašky má divadlo na různých ustlání. Opak je ale pravdou. Fraška je fajn, když dokáže rozhýbat bránice a naplnit prázdné kasy divadel. Ale všeho s mírou. Už se mi totiž ta nikdy nekončící debata o vyprázdněných rozpočtech a zchudlé kultuře přestává zamlouvat. Co na tom, že se nám takovou realitu snaží denně média a politici naservírovat s příchutí frašky. Jakoby se zapomnělo, že i ten nejovčenejší lidový pokrm se jednou přejí.

Mám dost frašky, protože divadlo i život sám musejí mít a mají vyšší cíl než se bavit neštěstím druhých. Jak snadno jsme uvykli pokleslé frašce a bereme ji jako přijatelný žánr tam, kde by se mělo hrát krásné divadlo. Kde by mělo jít o Krásu, o Člověka a o Pravdu, jde o ekonomiku, o peníze a o majetek. Jak chcete hrát o tak laciných motivech krásné divadlo? Dost dobře to nejde. Tak nám zbyla fraška. Večerní zprávy, denní tisk, lékařská vizita. Stále jim věříme, stále v nich hledáme to, co lidé potřebují od pradáвна. Něco, v co by mohli věřit. S pánem Bohem podniká církev, a tak těm, kteří nevěří divadlu před oltářem, zbyla mediální fraška. Jak to, že jsme si toho ještě nevšimli? Ale všimli. A zvykli jsme si na to. Bohužel.

Na festivalu, na Setkání divadel - Malých jevištních formách, mám naději, že návrat k dobrému divadlu nám vrátí zdravý rozum. On ten souboj o pravdu a lásku v umění a v životě není patent polistopadové politiky. Když Dante psal Božskou komedii, i jeho hrdina musel na cestě do ráje projít nesnesitelným peklem zkažené frašky. Naštěstí vidím, že se dokážeme léčit. Jak jinak než divadlem. Když se svět zblázní a absurdní drama pohltí realitu, hledáme východisko v ideálech divadelní katarze, učíme se znovu a znovu to, co znali již staří Řekové. Když vidím, s jakou chutí si dav zahrál divadlo upálení Morany s podobiznou exprezidenta. Když sleduji pobavené studentské klauny, jak si na pozadí slavné brněnské vily symbolizující rozpad fe-

Aleš Linduška

ným peklem zkažené frašky. Naštěstí vidím, že se dokážeme léčit. Jak jinak než divadlem. Když se svět zblázní a absurdní drama pohltí realitu, hledáme východisko v ideálech divadelní katarze, učíme se znovu a znovu to, co znali již staří Řekové. Když vidím, s jakou chutí si dav zahrál divadlo upálení Morany s podobiznou exprezidenta. Když sleduji pobavené studentské klauny, jak si na pozadí slavné brněnské vily symbolizující rozpad fe-

derace předávají plyšáky místo státních vyznamenání. Znovu si připomínám, že síla divadla žije. Jak málo stačí, aby se z nudné frašky stala pravdu hájící satira, jak málo stačí, aby se z laciné frašky znovu stalo divadlo.

Společnost není zdravá, ale rituál lékařské vizity ji uzdravit nedokáže. Síla rituálu, prázdku veškerého divadla, se vytratí tam, kde se vytratí lidská dobrota. Dobré divadlo nám ji ale vrací a dokáže i uzdravovat. Kdo poznal, že obsadit sebe do životní role může jen on sám, uzdravil srdce i ducha. Právě divadlo nám stále znovu nastavuje Gogolovo zrcadlo, abychom si všimli, jak snadno sami sebe i jeden druhého obelháváme ve špatně obsazených rolích. Tam, kde je přetvářka a lež, nenajdeme jejich opak. Naštěstí si lidé občas všimnou, že krásu je třeba vrátit do divadel, do škol a jiných bohubilých míst, odkud je třeba vykazat frašku zpátky na ulici, tam, kde bylo její místo už ve středověku. Fraška jistě patří do divadelního světa. To abychom krásné divadlo poznali a ty žánry si znovu nepopletli, tak jako se nám to daří dnes. Musí být černá, abychom poznali bílou. Musí přijít tma, abychom ocenili světlo dne.

Hrajme dál divadlo, tak jak se to má. Vraťme lhářům role, které jim patří, a nebojme se tleskat kladným hrdinům. Když už člověk jednou je, tak má koukat aby byl. A když kouká, aby byl, a je, tak má být to, co je, a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je. Pane Werichu..., vy jste miloval Shakespeara, vy jste to s divadlem uměl a po vás přijdou další krásní lidé – dobří klauni na prkna, co znamenají svět. Pevně tomu věřím.

Aleš Linduška

Už jste si vyzkoušeli larp?

Tento článek jsem se rozhodla věnovat ne přímo divadlu, ale druhu zábavy, která se mu nápadně podobá a mnoho milovníků, ať už divadel nebo filmů jí propadlo. Ačkoliv předpokládám, že pro většinu z vás Live Active Role Playing již dávno není neznámou záhradou, doufám, že nebudu nosit dříví do lesa, když se s vámi o svou nově nabytou zkušenost podělím.

Celý rok jsem se odhodlávala vyzkoušet si larp na vlastní kůži. Kamarádi si ho nemohli vynachválit, na fakultě, v menze i na jiných místech jsem pravidelně nacházela malé černobílé letáčky s reklamou. V zimě jsem se na larp konečně přihlásila a rozhodně nelituji. Jedná se vlastně o improvizaci, která je rámovaná strukturou hry. Herci nehrají pro publikum, ale pouze pro své vlastní potěšení. Larp mohou trvat různě dlouhou dobu, některá hra zabere tři hodiny, jiná třeba celý týden.

Podstatu larpů hezky vystihla má kamarádka Barča, která je jimi okouzlena již několik let „*K larpu jsem se dostala skrze zájem o oblast fantasy, kdy jsem se seznámila s lidmi, kteří se mu už věnovali. Pro mě osobně je larp divadlo, ve kterém nehraju pro jiné, ale sama pro sebe. Není to o učení se slov, ale o splynutí s danou postavou, jejím pochopením a nadšením pro věc. V průběhu larpu prožívám emoce, které jsou velmi podobné těm, jaké bych měla v realitě. Larpům se věnuji hlavně v létě, kdy odjedu třeba na pět dní do „divočiny“. Osobně je mi tento druh zážitku bližší, protože potřebuji nějakou dobu pro akceptování postavy, což mi tento typ hry umožňuje.*“

Existuje mnoho žánrů; někdo, stejně jako Barča, dává přednost fantasy, jiný hororu, science fiction, bojovnému či tanečnímu larpu. Já jsem se jako fanoušek historie rozhodla vyzkoušet detektivku situovanou do pohranič-

ní vesničky v letech 1940, 45 a 50. Trošku nervózní a zároveň i natěšená jsem se ocitla ve sklepení brněnské kavárny mezi skupinkou deseti cizích lidí, kteří se většinou také viděli poprvé. Po rozdělení rolí ze mě veškeré obavy spadly a z rázu se ze mě stala statkářka ve středních letech, která se pro svůj prospěch neštítla využívat situace na úkor lidí druhých. Byla jsem ona, přemýšlela jsem jako ona, jednala jsem jako ona. Po skončení tříhodinové hry plné emocí a zvratů jsem měla pocit, že ostatní spoluhráče velmi dobře znám a náš společný zážitek jsme několik následujících hodin probírali u skleničky vína. Je velmi snadné propadnout tomuto druhu „divadla“. Pokud se stejně jako já odhodláváte jít larp vyzkoušet, rozhodně neváhejte!

Tereza Volfová

Něco málo o divadlech

ÚDIVADLO

soubor NA ZNAČKY

Divadelní společnost DDM Kopřivnice
O souboru

Soubor Na značky je skupinou středoškolských studentů, kteří spolu tvoří již šestým rokem. Vloni se na Setkání divadel – MJF představili s hrou Křičící žena a na letošní ročník přijedou s představením Poslední vlak.

O představení

POSLEDNÍ VLAK

Poslední vlak je autorské představení, volně inspirované poetikou železniční zastávky v Ženklově, dramatickou atmosférou posledního vlaku projíždějícího touto zastávkou v nočních hodinách, okolní krajinou a lidmi, kteří žijí kolem nás.

Můj muž je tak skvělý, vše zařídil a teď jsme tady v Ženklově. Tady budeme žít, tady dáme postel s nebesy, tady kuchyňskou linku, a záclony, takové, aby ladily s oknem, s obrázky. Zde bude svatební fotografie.

Já jsem ti říkal, že Ženklova je úžasné místo.... Promiň miláčku, ale musím už do výroby. Víš, peníze se samy nevydělají. - Zase jdeš do té tvoji Masné výroby a ani oběd si se mnou nedáš? - Vždyť víš, že to dělám kvůli tobě, a na večeri budu zpátky, tak mi můžeš něco připravit, mám to naštěstí chvíli od domu.

Dobrá. Večer tě budu čekat.

Pa miláčku ... Na něco jsi zapomněl!

Autor soubor NA ZNAČKY
Režie Petr Buček
Scéna soubor NA ZNAČKY
Dramaturgie Petr Buček
Hudba Petr Buček
Kostýmy soubor NA ZNAČKY

Hrají Jan Tomášek, Dominika Bonischová, Markéta Bonischová, Lucie Bučková, Martin Guznar, Anna Mairingerová, Matouš Janča, Tereza Pakošová

Délka inscenace 50 minut / M-klub
Hrají v pátek v 15.50 hodin

BLAZEOVANÍ

O souboru

Soubor Blazeování se skládá ze skupiny studentů Gymnázia Olgy Havlové v Ostravě. Už třetím rokem zkouší své štěstí a možnosti na divadelních prknech. Zaměřují se na autorské hry, jimiž chtějí oslovit nejen své spolužáky, kamarády a rodiče. Do minulého roku vystupovali pod názvem Divadelní kroužek Gymnázia Olgy Havlové, nyní zvolili název

Blazeování. Zúčastnili se řady přehlídek studentského a experimentálního divadla (např. Setkání divadel MJF ve Valašském Meziříčí, Wolkrův Prostějov, To je hlína Praha, Kajdeš Ostrava).

O představení

NOVÁ VLNA SE STARÝM OBSAHEM

Hra Nová vlna se starým obsahem vznikla na jaře roku 2012 pro potřeby Studentské historické konference, která se každoročně koná na Gymnázium Olgy Havlové v Ostravě-Porubě. Tématem konference byla undergroundová kultura, a tak autoři hry Petr Horák a Jan Gryz sáhli do novin z 80. let minulého století a v časopise Tribuna z března roku 1983 objevili článek Nová vlna se starým obsahem, podepsaný fiktivním jménem Jan Krýzl. Text tvrdě napadal některé, především amatérské hudební soubory a v kontextu budování socialismu zpochybňoval ideovou uvědomělost a pravověrnost příslušníků české nekonformní hudební scény.

Z dnešního pohledu až směšně zaujatý (ovšem v té době pro dotčené hudebníky v podstatě likvidační) tón článku se stal východiskem pro tvorbu jednoduché hříčky, postavené na prastarém principu „divadla na divadle“. Členové studentského divadelního souboru (prvek autobiografický!) v ní nacvičují hru, která se odvíjí v redakci časopisu Tribuna a pojednává o vzniku článku Nová vlna se starým obsahem. Komické počínání amatérských herců je komplikováno pochybnostmi o tom, zda má téma undergroundu co říci i dnešním divákům. Dochází k ostrým názorovým střetům a dramatickým situacím, které vrcholí vpravdě undergroundovým debaklem souboru. Divadelní zkouška i divadlo samotné přerůstá v hromadnou neřízenou rvačku! A divákům nezbývá než se spravedlivě rozhořčit společně s autorem článku Nová vlna se starým obsahem:

„Ti, kteří chtějí veřejně vystupovat, i ti, kteří jim to umožňují (pořadatelé a zřizovatelé), si musejí uvědomit, že každému, kdo může promlouvat ke stovkám a tisícům mladých lidí, se dostává velké důvěry, a každý, kdo vystupuje, musí být po všech stránkách – politicky, mravně, eticky, svou inteligencí i chováním – této důvěry také hoden. A komu mnohé, všechno z toho, aby této důvěry hoden byl, chybí, nemá na pódiu co pohledávat!“

Autor Petr Horák, Jan Gryz
Režie Petr Horák
Hrají Kvido Lotrek, Markéta Tomášková,

Jiří Kúdela, Michal Hranický, Barbora Staňková, Dominik Vontor, Michal Šnirch, Adam Vaškovský, Tomáš Zahrada, Filip Jeżowicz

Délka inscenace 25 minut / M-klub
Hrají v pátek v 16.55 hodin

ZDIVIDLA Ostrava

O souboru

V roce 1986 vzniklo jako neambiciózní pokus o dětský divadelní soubor Dividlo Ostrava. Za tu dobu prošlo jednotlivými oddíly okolo čtrnácti set dětí. Od prvopočátku soubor pracuje s dětmi a následně i s dospělými amatéry na principech otevřeného společenství a respektování lidské a tvůrčí svobody. Nesvazují se žádnými programovými vyhlášeními a snaží se především o to, aby se dobře bavili. Po necelých 25 letech dětský soubor Dividlo zanikl, změnil místo působení a z Dividla se stala ZDIVIDLA.

O představení

KDE JSI ZTRATILA ŘEČ, MARIE?

Představení se volně inspirováno textem monodramatu Christine Brücknerové. Pokouší se zachovat hlavní téma knihy, a to ženský pohled na známé historické události a osobnosti. Celé představení je navíc viděno prizmatem věku inscenátorek. Inscenace vznikla na letní divadelní dílně v sanatoriích Klimkovice v létě 2012 a byla už odehrána na jedenácti různých místech.

Autor Christine Brücknerová, úprava ZDIVIDLA Ostrava
Režie Matt Žitňanský
Scéna Saša Rychecký
Dramaturgie Saša Rychecký
Hudba Iva Čigášová (cello)
Kostýmy Hana Rychecká
Hrají Natálka Paterová, Iva Čigášová
Délka inscenace 35 minut / M-klub
Hrají v pátek v 18 hodin

O představení**VESELOHRA NA MOSTĚ**

Klasická a zároveň nadčasová hra Václava Klimenta Klicpery, která je sdělná a srozumitelná i dnes díky absurditě lidského jednání. Na pozadí války dvou nepřátelých stran se na mostě, uprostřed bojů, řeší drobné vztahové problémy obyčejných lidí. Představení vychází ze základní struktury Klicperovy hry, ale úprava situací je přizpůsobena věku inscenátorů. Střetem historie a současnosti je naznačováno, že v některých vlastnostech jsou lidé stále stejní. Inscenace vznikla na letní divadelní dílně v Sanatoriích klimkovice v létě 2012. Od té doby byla odehrána třikrát.

Autor Václav Kliment Klicpera,
úprava ZDIVIDLA Ostrava
Režie Víta Dvořák
Scéna Saša Rychecký
Dramaturgie Saša Rychecký
Víta Dvořák
Hudba Petra Göbelová
Dominika Orlíková

Hrají Aneta Klimešová, Tereza Agelová, Veronika Krejzová, Dominika Orlíková, Petra Göbelová, Iva Čigášová, Eliška Kučáková, Bára Žádníková, Adéla a Miriam Holaňovy, Matěj Otruba, Radek Slaný, Tomáš Chodura
Délka inscenace 45 minut / velký sál
Hrají v pátek v 18.55 hodin

ÚDIVADLO**soubor STONOŽKA****Divadelní společnost DDM Kopřivnice****O souboru**

Soubor tvoří studenti ze čtvrtých ročníků různých středních škol a gymnázií v Příboře, Kopřivnici a okolí. Tvoří a hrají spolu již pátým rokem, ale v aktuální sestavě přijedou do Valašského Meziříčí teprve podruhé.

O představení**BILL A NEBYL**

Jedná se o autorské představení, volně inspirované stejnojmennou knížkou od Mariana Pally. Tři kamarádi, Bill, Nebyl a Bumbín, spolu zažívají roztodivná dobrodružství. Jejich nejdůležitější společnou činností je však popíjení vynikající kávy, u které řeší všechny možné i nemožné bláznoviny

Nebyl s Bumbínem postávali u automatu na kávu. Pili kávu a nezávazně plkali. Bumbín například řekl:

- *Vsádně se, kdo vypije poslední kávu?*

- *Vsádně, souhlasil Nebyl.*

- *O co? Zeptal se Bumbín.*

- *Já už jsem se vsadil, řekl rychle Nebyl.*

A popíjeli dál a klábosili, ale kávy neubývalo. Bumbín se například zeptal Nebyla, proč je ta káva najednou tak slaná, ale Bumbín nestačil odpovědět, protože se z automatu na kávu začala hrnout voda. Vytékalo jí víc a víc a Nebyl vykřikl:

- *Vždyť je to mořská voda!!!*

Lod' se naklonila a začala se potápět.

Autor soubor STONOŽKA
Režie Petr Buček
Scéna soubor STONOŽKA
Dramaturgie Petr Buček
Hudba Petr Buček
Kostýmy soubor STONOŽKA
Hrají

Linda Machová, Tomáš Wojkowski, Michal Borovský, Tereza Veřmiřovská, Kateřina Ksiazková, Vojta Koláček, Jana Šajtarová
Délka inscenace 50 minut / M-klub
Hrají v pátek v 19.55 hodin

THESPI**O souboru**

Thespi, divadelní kroužek Gymnázia ve Frýdlantě nad Ostravicí, vznikl účelově, aby nastudoval hru Václava Havla Vyrozumění. Hlavním impulsem pro začátek nácviu hry bylo úmrtí Václava Havla v prosinci 2011. Počáteční zájem studentů byl dost velký, takže se do práce mohli pustit hned začátkem ledna 2012 a několik rolí bylo zpočátku dokonce alternováno dvěma herci. Po letních prázdninách se ale některým studentům změnil rozvrh nebo jim přibýlo nových povinností, takže se část souboru obměnila a se zkoušením začínali nanovo.

Po premiéře a příznivě přijatých reprízách hry v prosinci 2012 ve Frýdlantě nad Ostravicí proběhly další tři reprízy ve Frýdku-Místku. S hrou Vyrozumění se soubor rozloučí letos v dubnu, kdy jej čekají poslední vystoupení doma a jedno v Praze, kam mladé divadelníky pozval pan Andrej Krob, přítel Václava Havla a režisér jeho dramatických děl. V Praze bude soubor hrát v Divadle Na tahu ve čtvrtek 18. dubna. Další osudy divadelního kroužku Thespi jsou v tuto chvíli ve hvězdách.

O představení**VYROZUMĚNÍ**

Je to zajímavá, vtipná i břitká hra, druhá ze tří celovečerních her, které Václava Havla celosvětově proslavily v 60. letech 20. století. Jen do roku 1989 bylo provedeno 28 inscenací v osmi zemích světa. Vyrozumění se tehdy hrálo v Praze, Brně, Ostravě, Bratislavě a v dalších našich městech, ve světě např. v Berlíně, Hamburku, Londýně, Amsterdamu a v New Yorku (1968), kde v roce 1969 za tuto hru dostal Václav Havel významnou divadelní cenu Obie. V New Yorku se Vyrozumění hrálo také nedávno – v říjnu a listopadu 2010.

Samotná hra hovoří typickým jazykem svého autora. Do jakéhosi podniku se začíná zavádět umělý úřední jazyk pydepe. Má být používán pro zpřesnění úřední korespondence a komunikace mezi zaměstnanci. Ředitel Gross o tom ovšem nic neví, a protože sám obdržel v pydepe psané velice důležité úřední vyrozumění, začíná po příčinách zavádění pydepe i po obsahu svého vyrozumění pátrat.

Naopak náměstek ředitele Baláš je do všeho zasvěcen, ve všem má prsty, umí dobře klikovat a postupně si začíná hrát s ředitelem jako kočka s myši. Přes počáteční odpor začne ředitel dělat ústupky a objeví se také začarovaný kruh nemožnosti překladu jeho vyrozumění. Baláš a hrstka jeho přívrženců manipulují s Grosse, až se Baláš stane ředitelem a Gross klesá na funkci náměstka a později ještě níž – až na pozici pouhého pozorovatele.

Bude nakonec zavádění pydepe přece jen zastaveno? Přeloží sekretářka Marie i přes přísný zákaz svému obdivovanému řediteli jeho vyrozumění? Nebylo by lepší zavést jiný umělý jazyk? Ochrání Gross Marii i přes nástrahy Baláše? Bylo by škoda vše prozradit předem. Dávejte tedy dobrý pozor, ať Vám ze složitého přediva hry nic důležitého neunikne...

Volně upraveno podle bakalářské práce Alžběty Karáskové

„Absurdní divadlo Václava Havla“, Masarykova univerzita v Brně, 2010 (is.muni.cz/th/262276/ff_b/Bakalarska_prace.pdf)

Autor Václav Havel
Režie Josef Svoboda
Jana Sanitrová
Scéna Josef Svoboda
Dramaturgie Josef Svoboda
Hudba Ivo Saniter
Kostýmy Thespi
Hrají

Pavel Valach, Matěj Žídek, Zuzana Kulhánková, Ivo Saniter, Adéla Křenková, Anežka Sanitrová, Eliška Brlíková, Zuzana Svobodová, Jan Suchoň, Michael Rosický, Iveta Veličková

Délka inscenace 60 minut / velký sál
Hrají v sobotu ve 13 hodin

ON AN

O souboru

„an nechal ton doma a přizval si on.“

O představení

Z 00

Přirozené je nebýt - poděkování Peteru Greenawayovi za krásný film.

Autor Ondřej Gerik, Antonín Brinda, Peter Greenway
Režie Ondřej Gerik
Hrají Antonín Brinda
Délka inscenace 20 minut / M-klub
Hrají v sobotu v 13.30 hodin

ZTI -Cha

O souboru

Divadlo ZTI-Cha vzniklo před rokem mezi členy valašskomeziříčského improvizčního divadla, na popud chuti zahrát si na Setkání divadel - MJF. Napsali hru o drogové problematice a tlačení termínem se po celých třech zkouškách vrhli na jeviště činohry. Letos se divadlo rozštěpilo na dvě frakce, soubor ZTI a soubor Cha, aby si dva rivalové navzájem dokázali, komu se třísky prken zadřely víc pod kůži.

O představení

NÁVŠTĚVNÍ MÍSTNOSTI

Jedná se o konfliktní drama odehrávající se ve věznicí. Dialog ženy s vězněm, který ji v rámci svého povolání připravil o dítě. Popírání pravdy, hledání nových začátků, odpuštění a pomsta. Hra diváka zavírá do místnosti plné tísně, nových úhlů pohledu a beznaděje.

Autor, režie Marek Baroš
Hrají Zdravec, Markéta El Bakri

Délka inscenace 45 minut / M-klub
Hrají v sobotu v 14.35 hodin

O představení

PŘEDSTAVY

Komedie Představy se zabývá netradičním mileneckým trojúhelníkem či spíš čtyřúhelníkem v návštěvní místnosti psychiatrického zařízení. Za pacientem léčebny, údajným režisérem přichází na návštěvu jeho milénka, a to i přes riziko hrozící v osobě manžela, který v ústavu dělá ošetřovatele. Představení otevírá dveře do veselého světa iluzí a splněných přání.

Autor Marek Baroš
Režie Marek Baroš
Hrají Marek Baroš, Tera Barošová, Michal Pešl
Délka inscenace 45 minut / M-klub
Hrají sobota v 15.35 hodin

Soubor TOM A JEFF vystoupí mimo soutěž v představení OKNA

O souboru

Soubor vznikl 1. 9. 1993 z iniciativy Pavla Studníka, Rostislava Ježe a Daniela Krátkého zprvu pod názvem Crepácy. Herecké obsazení souboru se rychle rozrůstalo, a proto vznikla potřeba vytvořit jakousi odnož. Část souboru tedy fungovala dále pod původním názvem Crepácy a část pod názvem Tom a Jeff. Během působení souboru jím prošla a vystřídala se tu spousta „umělců“. Svou tvorbu zaměřují na autorské hry s prvky černého a slovního humoru.

Od roku 1995 jsou pravidelnými účastníky Setkání divadel MJF ve Valašském Meziříčí, s přestávkami festivalu MusicArt a dalších akcí, a mimo tyto přehlídky organizují i vlastní představení.

O představení

OKNA

Okno do vesmíru..., okno do budoucnosti..., okno do duše...

„Okno je výplň stavebního otvoru, který

slouží od nejstarších dob až po současnost především k prosvětlování místnosti a pro přirozený kontakt obyvatel s okolím.“ (Wikipedia)

Moje okno - můj život - můj smutek - moje štěstí.

„O štěstí nejsou romány. Štěstí se nevypravuje, štěstí se žije...“ (Marie Pujmanová)

„Hledali jsme štěstí a našli jsme sebe.“ (John Lennon)

Autor autorská hra souboru
Hrají Tom a Jeff
Hrají Pavel Studník, Michaela Ujma, Marcela Ferková, Daniel Hlaváč
Délka inscenace 40 minut / velký sál
Hrají v sobotu v 16.25 hodin

DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUMARA

O souboru

Divadlo Vysokozdvížného Soumara je opavský amatérský divadelní soubor výstředních mládežníků, kteří zpracovávají vlastní autorské hry. Svou divadelní poetikou, založenou na absurdní komice, jazykových hrátkách a žonglování se slovy, se snaží diváka nejen rozesmát a pobavit, ale také přivést k zamyšlení, neboť jejich hry bývají prosyceny filozofickými otázkami lidskosti a lidství, zkoušeného existenciálně tísnivými, absurdními, reálně nereálnými a nereálně reálnými situacemi.

Tímto vcelku originálním pojetím bývájí společně s odstupem od běžných divadelních konvencí označováni za soubor „alternativní“ či „experimentální“, vyjadřující jakousi generační výpověď pro současný, často absurdní a nesmyslný svět. Kritici v jejich hrách nalézají čechovské, gogolovské, kafkovské, havlovské, postdadaistické a podobné motivy a asociace. Jelikož na divadle jde však především o zábavu, hrají i odlehčenější komedie. V poslední době se navíc snaží angažovaně reagovat na společenský a politický vývoj hříčkami satirickými.

Repertoárem divadla zatím prošlo šest velkých a pár menších her, plus nějaké ty začátečnické turoviny. Odehráli desítky představení v nejrozmanitějších podmínkách, od

vznešených prostor divadelních sálů, přes kamenné katakomby hradů, stage deštivých letních festivalů až po zoo. Svou tvorbu prezentují víceméně pravidelně v samostatných představeních a na různých přehlídkách a festivalech ve Slezsku, na Moravě i v Čechách.

O představení

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ

Jedná se o hru inspirovanou skutečnou událostí.

Nadšený milovník a student literatury František si splnil svůj celoživotní sen a uspořádal svou vlastní literární soutěž. Svým zápallem se mu podařilo do poroty soutěže nalákat i uznávaného profesora Horáka ze své fakulty. Pln očekávání velkolepého galavečera, s plným sálem nových literárních objevů, pak s pomocí svého již ne tak nadšeného spolužáka Jardy zorganizuje slavnostní vyhlášení, které ovšem úplně podle jeho představ neproběhne... Zda je pravda skryta v Derridových dekonstrukcích, či vás divadelníci tahají za nos, se dozvíte na konci pořadu!

Autor Filip Šimeček a Jiří Karen

Dramaturgie

Hrají

Jiří Karen
Filip Šimeček, Jiří Karen,
Jiří Hromada, Václav
Hromada

Délka inscenace 35 minut / velký sál
Hrají v sobotu v 17.20 hodin

Soubor LÁHOR/ Soundsystem vystoupí mimo soutěž

v představení

KDYŽ ČAS NETLAČÍ
ANEB NA JEDNÉ LODI

Autor, režie LÁHOR/Soundsystem
Hrají

Prokop Holoubek, Zdeněk Hudeček, Jiří Nezhyba, Johana Švarcová, Jiří Najvert, Kamila Davidová, Radek Rubáš, Babuta Šedivá, Marian Moštíř, Petr Marek, Patrik Hronek, Marta Pilařová

Délka inscenace 60 minut / M-klub
Hrají v sobotu v 18.30 hodin

Jak je to s divadlem za plotem domova

Tereza Volfová

Rozhodla jsem se využít svých kamarádů ze zahraničí a namísto zpořádání Čechů, kladu otázku makedonské herečky a dvěma studentům ze Švédska a Francie. Ptám se jich, zda si myslí, že jsou v jejich zemi návštěvy divadel populární zábavou? Zda u nich doma mohou studenti při návštěvách divadel využívat levnější vstupenek? Jak fungují divadelní a herecké školy? Jaké žánry by u nich označili za nejoblíbenější?

Adrijana Bilalovikj

(Makedonie, herečka Ohridski naroden teater)

Podle statistik pouze 6% populace navštěvuje divadlo pravidelně a já bych řekla, že v Makedonii to není jiné. Divadelní školy se u nás dělí na soukromé a státní. Státní školy jsou velmi levné, respektované, ale je dost těžké se na ně dostat. Studenti státních škol

mají vstupy do všech divadel buď volné, nebo mají alespoň výraznou slevu. U nás v divadle jsou nejpobulárnější komedie. Opery a operety moc navštěvovány nejsou, chodí na ně spíš intelektuálové a bohatí lidé. Na druhou stranu, divadla v Makedonii nejsou zase až tak drahá, aby si je čas od času nemohli dovolit i hůř situovaní lidé.

Flora Doubilet

(Francie, studentka)

Ve Francii občas mají univerzity uzavřené partnerství s nějakými divadly, díky tomu mohou studenti využívat velké slevy. V Paříži máme „kiosquesjeunes“ (centra pro mladé lidi), která pravidelně pořádají různá zajímavá představení a ta bývají vždy zadarmo. Bohužel tyto „kiosquesjeunes“ fungují pouze na několika místech ve Francii, což je škoda.

Myslím, že většina Francouzů bohužel divadlo obdivuje pouze jako budovu... Jinak se ale nejvíce chodí na komedie.

Jakob Burman

(Švédsko, student)

Musím říci, že návštěvy divadel jsou ve Švédsku velmi populární zábavou. Divadla nezahubil ani o mnoho oblíbenější film. Oblíbenost divadla ovšem závisí na tom, v jaké části Švédska člověk žije; například ve Västerbotten, kde bydlím, v poslední době popularita divadla mezi mladými roste. Ale řekl bych, že například na opery zase moc Švédů nechodí.

Tereza Volfová

Něco málo o porotcích

Vladimír Fekar

PŘEDSEDA POROTY

Studoval nejprve na Filozoficko-přírodovědecké fakultě Slezské univerzity obor Český jazyk a literatura a jeho tvořivé využití. V roce 2001 absolvoval dramaturgii na divadelní fakultě JAMU. Jako dramaturg hostoval v Divadle Petra Bezruče, v Klicperově divadle apod. Stále angažmá měl nejprve v Těšínském divadle v Českém Těšíně, poté odešel do Městského divadla Zlín, kde působí dosud. Zde inicioval mj. cykly scénických čtení Současná evropská hra v českém překladu, Třetí věk současného českého a slovenského dramatu, Zlínské kroky do Evropy. Kromě divadla se věnuje i pedagogické činnosti, v poslední době zejména na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění.

Dramatická produkce Vladimíra Fekara má dvojí podobu. Autor píše původní texty převážně intimního zaměření nebo je spoluautorem titulů, které jsou připravovány pro konkrétní jevištní ztvárnění. Mezi vlastní tvorbu patří tři ženská monodramata Andromaché, Yoyo aneb Večer s..., Poslední hra s Barbie či komorní hry Dvojhlas (Snježana a Wolfgang) a Sestra. Pro amatérský soubor v Karolince napsal hru Tenkrát na zabíjačce, za původní lze považovat také scénář z próz E. A. Poea k inscenaci Jáma a kyvadlo aneb Černý kabaret Poe. V autorském tandemu s režisérem Jakubem Macečkem vytvořil libreta k původním muzikálům Masky, Villon F. (Na krk oprátku ti věší) a dramatizace próz francouzského surrealisty Raymonda Queneau Odile a Modré květy. S Janem Mikuláškem napsal životopisné drama Charlie ve světlech moderní doby. S Hanou Mikuláškovou spolupracoval na netradičním divadelním scénáři Je žena člověk? (Is a woman a man?) Fekarovy hry byly uvedeny na divadelních scénách např. v Brně, Olomouci, Uherském Hradišti, Českém Těšíně, Karlových Varech a ve Zlíně.

Ján Mikuš

Vystudoval činoherní režii na JAMU a už v průběhu studií získal několik divadelních ocenění, mimo jiné i objev roku 2009 na festivalu Next/wave Praha. Je autorem několika her, hostoval v brněnských divadlech, Hadivadle a Huse na provázku. Věnuje se amatérskému divadlu na Liptově, kde s Divadlem Gasperego získal několik cen, například cenu Grand Prix 2011 na festivalu v Makedonii a naposledy Tvůrčí počín roku 2012 za inscenaci B. M. Koltése Boj černocho se psy, se kterou se chystá na letošní Jiráskův Hronov. Aktuálně se věnuje pedagogické činnosti na soukromé konzervatoři, kde vyučuje herectví.

Eva Spoustová-Málková

Narodila se 16. října 1965 v Praze. Učí jevištní mluvu na DAMU a mimo školu se věnuje především herecké práci před mikrofonem, režii dabingu a psaní dialogů dabovaných pořadů. Zajímá ji hledání zdrojů herecké energie a její užití na jevišti, partnerství v jevištním dialogu, hledání smyslu textu, propojení těla s řečí a nalézání jednoty myšlení a slov.

Matyáš Dlab

Žije v Brně. Vystudoval Teorie a dějiny dramatických umění FF UP a Divadelní dramaturgii DIFA JAMU. Věnuje se autorskému divadlu a scénickým projektům na základě neimaginativní literatury.

Konrád Popel

Až do chvíle, kdy jej první režie Klímovy hry Dios vystřelila na zářné nebe Severomoravského divadla Šumperk, pracoval jako osvětlovač, jevištní technik a náborový pracovník Městského divadla ve Zlíně. V Severomoravském divadle Šumperk působil dva roky jako herec s jednou samostatnou režii v divadelní sezoně. Pak s výkonným týmem talentovaných činoherních dobrodruhů založil soukromé profesionální divadlo Hromadná procházka v Prostějově, kde se spolu s kolegy Pavlem Hromádkou a Pavlem Petrem Procházkou, začal podílet na uměleckém provozu. Několik let byl kmenovým režisérem Loutkohry Jihočeského divadla ve městě, kde chvíli přebýval i Josef Švejk.

Dvě sezony umělecky šéfoval brněnskému divadlu Polárka. Zpíval v hudebně naučném tanečním souboru Vaškův Věšák, kde všestranně rozvíjel svého punkového ducha. Když mu do spacáku vlezl múza, dějí se pak různé věci umělecké...

Vladimír Fekar:

Hra o Hanzelkovi a Zikmundovi, to byla setsakra dobrodružná výprava

Vladimír Fekar a Miroslav Zikmund

Mezi stálíce festivalové poroty přehlídky ve Valmezu patří Vladimír Fekar. Vladimír pochází z nedalekých Hranic, kde svého času spolupracoval s legendárním Unarclubem a Dekadentním divadlem Beruška. Nyní je dramaturgem Městského divadla ve Zlíně, letos už desátým rokem. Dodnes spolupracuje s amatérskými divadelními soubory, ale také píše hry a poezii.

Jaká byla tvá cesta k divadlu? Kdy jsi přišel na to, že divadlo je tvým posláním?

V souvislosti s divadelními začátky si připomínám hru Pískoviště Edwarda Albeeho. Na Slezské univerzitě v Opavě jsem tu kratičkou aktovku tehdy donesl, a nakonec jsem v tom hrál polonahý jakéhosi Anděla smrti, který celou hru říkal Nazdar a na konci ze sebe vypravil delší souvislou větu: Jsem Anděl smrti a přišel jsem si pro tebe.

To jsem byl na tom břehu, kde jsou účinkující na valmezské přehlídce. Všichni jsme do toho kecali, byli jsme směšní, inscenace to byla podivná a nejspíše ten výsledek byl slátán ze zcela rozdílných nápadů - a hodnotil nás tehdy Luděk Richter. Zcela konkrétně jsem si na tom uvědomil, že režie a dramaturgie jsou docela užitečná věc, aby divadlo mělo hlavu a patu.

Jsi také autorem her a básní. Potřebuješ k psaní nějakou speciální inspiraci, například náladu, životní situaci, událost?

Píšu pomalu. Nejistě. Jsou témata, která ve mně až obsesivně leží a do konkrétního tvaru se přerodí třeba až po mnoha letech. Tak tomu bylo s hrou Sestra, Tenkrát na zabijačce... Když ale píšete na zakázku, vznik scénáře má jasný termín. Na termín vznikl i scénář pro inscenaci Palubní deník Hanzelky a Zikmunda.

Kdo je tvůj vzor mezi básníky?

V poslední době mám rád v poezii věcnost, objevování překvapivého detailu v obyčejných situacích. Ale uvědomil jsem si, že poezii moc v poslední době nečtu. Možná si máme poezii posílat tak tajně, v dopisech, nejenom tu milostnou. Najít báseň, složit báseň, přepsat ji rukou a poslat příteli. Jen tak. U kamarádky na záchodě jsem minulý týden četl báseň Ivana Blatného Domovy. Pobyt na záchodě to tak nějak provoní. Fascinoval mě František Listopad, básník a režisér, poezie byla v dobrém slova smyslu pro něj permanentní práce, měl oči dokořán a realitu kolem sebe přetavil do jakýchsi útržků, ty si pak našly čas, kdy je proměnil v báseň. Třeba o milování kolegyně herečky na pokoji vedle něj. A některé třeba ne.

A co herectví? Zahraješ si někdy?

Herectví se spíše vyhýbám. Přepadá mě stud. Vůbec nechápu, jak jsem v prváku na JAMU mohl sehrát osm postav ve hře Dům, který dal lidem Jonathan Swift. Peter Scherhauser zadal svým studentům režie tento úkol: Vytvořte si takovou koncepci, v níž nemůžete využít herce, ale můžete využít kolegy z ateliéru. A tak jsme s Pavlem Badurou vymýšleli - loutky, stínohru, činoherní herectví... A sami si v tom hráli. Scherhauser křičel: Kluci, text se naučí každá opice. A my si mysleli: Opice možná, ale my? Nakonec jsme se to naučili, a odehráli. Ale ty nervy! Ne. Hrát, to skutečně ne.

Ve zlínském divadle pořádáte zajímavé akce, například inscenovaná čtení her zaměřená na zahraniční tvorbu a podobné netradiční komponované programy. Které autory, nebo zajímavá témata jste už představili, a na jaké se v nejbližší době chystáte?

Cykly inscenovaných čtení jsou takové mé dítě, na které jsem hrdý. Uvádíme velmi zajímavé současné hry a jako bonus přijede autor, překladatel, popřípadě někdo jiný z dané země. Loni se cyklus jmenoval Zlínské kroky do Evropy. Z Německa přijela například Ulrike Freisingová, uvedli jsme ještě i francouzskou, polskou a italskou hru. Letošní cyklus se jmenuje Československo. Přirozeně: je to dvacet let od rozpadu Československa. Přijel Benjamin Kuras, který žije střídavě v Anglii a v Praze, Jonathan Chadwick z Londýna, který napsal hru o Janu Palachovi, ze Slovenska Lubomír Feldek a ještě nás čeká hra Viliama Klimáčka. Pokud je tady někdo z nějakého kulturáku a chce, aby se místní seznámili se zajímavými texty, ozvěte se mi. Projekt vzniká ve spolupráci se studenty JAMU Brno. Pro mnohé je to první možnost pracovat s profesionálními herci. A pro nás je užitečné, že se z jejich mladé dravosti můžeme taky učit.

Velkou událostí v životě zlínského divadla byla začátkem března premiéra už zmíněné inscenace Palubní deník Hanzelky a Zikmunda. Jsi autorem dramaturgie, jak jsi všechno kolem této hry prožíval?

Setkání s Miroslavem Zikmundem a s dílem a životem, kterým si prošli s partákem Jiřím Hanzelkou, bylo nesmírně obohacující. Nešlo o dramaturgii, ale scénář, avšak slovo dramaturgie je v tomto kontextu možná příznačné. Objevit dramatičnost, vnější, ale hlavně tu vnitřní nebylo jednoduché. Vždyť z obou cestovatelů vyzařovala harmonie. Psát o živém člověku – co nejuprávněji, vycházet poctivě z pramenů, ale

zároveň vnést do hry něco ze sebe. Všechno bylo jakési rozcitlivější, rychlé v tom, jak málo času bylo na zkoušení, a zároveň pomalé, jak už jsem se těšil, až se to narodí.

Jak dlouho hra vznikala? Určitě to byla práce hodně náročná na studium, konzultace, diskuze, ale hlavně šlo o imaginaci, jak takové téma uchopit...

Zásadní bylo vybrat situace, které nebudou cestovatelskou nebo životní epizodou samy o sobě, ale budou ve scénáři motivicky svázány na jiném místě. V konečné fázi vzniku scénáře bylo důležité ponechat jen to nejpodstatnější. Úpravami měl velkou zásluhu na konečném znění scénáře režisér Petr Štindl, a v samotném procesu zkoušení jsme s herci reagovali na to, jak se situace rozvíjí a přizpůsobovali tomu texty. Byla to setsakra dobrodružná výprava.

V květnu zlínské divadlo pořádá česko-slovenský festival dramaturgických novinek Setkání 2013 Stretnutie. Na co bys nalákal potenciální diváky tady, mezi účastníky přehlídky ve Valmezu?

Protože ve Valašském Meziříčí jsou milovníci malých scén, můžu vás ujistit, že se hodně inscenací bude odehrávat pod širým

nebem nebo v šapitó, takže i kdybyste si nekoupili lístek do divadla a navštěvovali jen ty inscenace, kterou jsou zdarma, tak ty tři dny ve Zlíně pro vás budou mít smysl.

Hodně odvážným kusem bude v příští sezoně dramaturgie knihy Kateřiny Tučkové Žitkovské bohyně v režii Dodo Gombára. Kdo bude dramaturgem této inscenace? Můžeš k ní už říci něco bližšího?

Žitkovské bohyně čekají pravděpodobně na mne. A moc se na to těším. Proč odvážným? Ano, bude muset vzniknout dramaturgie, ano, dramatičnost románu je něco jiného než dramatičnost dramatu. Ano, budeme vystaveni srovnání s knihou. Ale režie se ujme Dodo Gombár, který si zamiloval tento region v době, kdy byl ve Zlíně uměleckým šéfem. A věřím, že pro tuto tematiku bude mít porozumění.

Děkuji za rozhovor! A přeji obohacující zážitky na přehlídce ve Valmezu!

Pavel Stojar

Osamělost přespolního hráče

Všichni jsme herci v hlavní roli

Když jsem seděla s hrnkem zeleného čaje u počítače a přemýšlela, jaký článek sepsat pro letošní Oponku, probírala jsem se obvyklými tématy souvisejícími s divadlem. Přiznám se, že se mi vůbec nechtělo do článků ve stylu „divadelní vtipy“, „co si myslíte o...“ nebo recenzí na poslední kousky, které se objevily na scéně. Namísto toho jsem si řekla, že využiju svých znalostí z akademické půdy. Rozhodla jsem se tedy, že vám představím dvojici autorů, jež spadají do oblasti mezi sociologií a sociální psychologií a přesto zůstávají srozumitelní i pro běžného čtenáře. Přistupují k životu a každodenní mezilidské interakci jako k divadelní hře a vykládají perspektivu chování v pojmech dramaturgie.

Zadíváme-li se na náš život, každodenní komunikaci s okolím, můžeme pozorovat, že se většina z těchto interakcí dá zařadit do stereotypních kategorií. Od učitele očekáváme morální autoritu, inteligenci a etický odstup. Od číšníka zdvořilost, takt a samozřejmě také zručnost při obsluze hostů. Naše očekávání od lidí jsou tvořena minulou zkušeností, vyžadujeme potvrzení, že náš dojem o světě je správný. Pokud někdo vybočí ze systému „toho, co se dělá“ a ukáže nám, že naše přesvědčení je mylné a falešné, snažíme se všemi způsoby zahladit vzniklý rozpor. V psychologii se to nazývá kognitivní disonance, ale to už bych zašla moc hluboko. Nejzajímavější na tom je, že naše podvědomí tyto vnitřní nesoulady často zakryje, aniž bychom si toho všimli.

Lidé potřebují určité jistoty, společnost musí fungovat komplexně, proto jsme si vyvinuli jistý sociální řád, který je založen na tom, že všichni hrajeme své role. Nejedná se pouze o jednu roli, je jich mnohem více. S učitelem komunikujeme jinak než s rodiči nebo s partnerem. Pan Goffman ve své knize *Všichni hrajeme divadlo*, což je mimochodem velmi poutavé čtení, tvrdí, že nikdy nejednáme s člověkem, ale pouze s jeho rolí. Dívá se na svět skrze rámec dramaturgických pojmů, my jsme účinkujícími, kteří se pohybují v prostoru mezi scénou, zákulisím a hledištěm. Cílem interakce je přesvědčit obecenstvo a udržet kýžený dojem. Často na to nejsme sami a pracujeme v týmu. Například číšník, který vás před chvílí tak mile a pozorně obsloužil v restauraci a přihodil vám k obědu i malý kompliment, je dokonalý účinkující: veškeré jeho počínání je pečlivě připravené a má symbolický význam. Musí pro vás udržet dojem, že jste významnou osobou a že je tady pro vás. Čisté oblečení, seriózní vystupování a nacvičená gesta jsou symboly, které

vyvolávají konkrétní zdání. Třeba i otevřené dveře do kuchyně by tento dojem narušily, zničila by se tím ta nepatrná iluze. Krom toho byste mohli třeba vidět, jak právě onen číšník, co vás zrovna obsloužil, si buduje svoje postavení mezi kolegy tím, že vás paroduje a nazývá bůhvíjakými přízvisky. Proto je velmi důležité mít kontrolu jednak nad představením, jednak nad tím, jaké rekvizity se v aktuální hře používají, ale hlavně nad tím, jaké informace jsou k obecenstvu připuštěny. Samozřejmě je také nezbytné rozlišovat mezi obecností. Před milenkou se můžete předvést jako dokonalý romantik, ale mezi přáteli by podobné chování nebylo odměněno patřičnou odezvou, naopak by mohlo degradovat vaše postavení kvůli „zženštilosti“. Můžete s kolegy pomlouvat svého šéfa, zkritizovat na něm každý vlásek a tím si upevnit své místo v kolektivu, ale musíte si dát velký pozor, aby tyto informace zůstaly pouze v onom kruhu osob a nedostaly se ven...

Po tom, co jsem začala studovat sociologii a psychologii a číst takové knihy jako je tato, daleko lépe chápu, proč se lidé ve svých rolích projevují tak, jak se projevují. Naučila jsem se vidět za fasádu a roli, vidím symbolické významy činů a gest. V 19. století musel i nejchudší šlechtic mít lokaje a bryčku, bez ní by ztratil veškerý respekt a úctu společnosti. Bohaté paničky si vydržovaly služebnictvo, které pak tvořilo součást jejich týmu před návštěvami a veřejností. I v dnešním světě mají představení konkrétní pravidla. Návštěva lékaře či přátel, oboje nás zavazuje k určitému typu jednání.

Eric Berne, který vytvořil Transakční analýzu, vidí svět skrze podobné paradig-

ma. Původně tuto metodu nahlížení vytvořil k psychoterapeutickým účelům, ale rozšířila se mnohem dál, doputovala z USA až k nám a dále. A o čem to tedy je? Inu, všichni máme v sobě takzvané tři osobnosti: dítě, rodiče a dospělého. Každá z nich má své osobité charakteristiky a pro správnou analýzu je důležité identifikovat, která z nich zrovna převládá ve mně a která v člověku, se kterým „hraju hru“. Charakter těchto her je podobný a jsou v nich vyžadovány stejné role, do kterých pouze dosazujeme konkrétní osoby. Ty jenom podvědomě následují určitý scénář. Tak se můžeme zamotat do pěkně bludného kruhu. Tyto scénáře si totiž neseme s sebou a hrajeme s jakýmkoliv lidmi, kteří na to přistoupí. Pak se jenom divíme, proč všechny naše vztahy končí podobně. Her, které lze hrát, je mnoho: na otrokyni, na alkoholika, na „ty za to můžeš“ atd. Tím, že člověk dokáže správně identifikovat svou roli, scénář a i role lidí okolo, může velmi efektivně vyřešit řadu problémů, životních, partnerských, přátelských i pracovních. Navíc tímto vzhledem získává také určitou svobodu, možnost kontroly nad vlastním životem. A to se vyplatí!

Nika Reiler

Zdroj:
GOFFMAN, E. *Všichni hrajeme divadlo: sebeaprezentace v každodenním životě*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Studia Ypsilon, 1999. BERNE, Eric. *Jak si lidé hrají*. Praha: Portál, 2011.

E. Goffman

Na slovíčko s Magdou Sieklikovou organizátorkou meziříčského Setkání divadel

Vy jste, Magdo, ta osoba, která v současné době nenápadně, ale pevně stojí za celým tímto projektem. Můžete prosím čtenářům podrobněji popsat svou funkci?

Jsem hlavním dramaturgem přehlídky, oslovuji divadla, hledám nové soubory, a také lidi, kteří by mohli eventuálně zasednout v porotě, schvaluji doprovodné programy... Takhle to vypadá docela romanticky, ale je za tím hlavně spousta prozaické kancelářské práce. Aktualizuji a rozesílám souborům přihlášky, propozice, určuji termíny jejich vystoupení, sestavuji produkční plán a scénář celé akce. Tady, mimo jiné, hrají důležitou roli technické záležitosti a občas se setkávám s požadavky, které jsou dost specifické a náročné. Sice se snažím všem nějak vyhovět, v termínech jejich vystoupení i v technickém zabezpečení, ale není to vždycky snadné, a někdy to prostě nejde.

Ted' jste hlavním dramaturgem přehlídky, ale v produkci M-klubu a tedy i v produkci Setkání divadel pracujete už hodně dlouho...

No, myslím, že už jedenáctým rokem...

A letošní Setkání divadel je kolikátý ročník?

Tricátý pátý.

Podle čeho vybíráte soubory, které oslovíte, kde hledáte divadla, která pak na přehlídku pozvete?

Za ty roky je tu už určitá skupinka divadelních souborů, která k nám zavítá každoročně, nebo se sem často vrací. Tihle di-

vadelníci o naší přehlídce zpravidla řeknou kamarádům a mnozí z nich se pak sami přihlásí. Jiní si nás najdou na internetu, o dalších nám třeba řeknou jejich kolegové a já tu postupně shromažďuju jejich adresy. Snažím se je vždycky oslovit všechny, ale samozřejmě, ne všichni přijedou, už proto, že divadelních přehlídek je tu čím dál víc. Tady v okolí jen v poslední době vznikly nové akce na Vsetíně i v Ostravě, řadu let fungovala další přehlídka v Novém Jičíně. Takže máme i konkurenci a každé divadlo vlastně smí v tom kterém roce soutěžit pouze na jedné postupové přehlídce.

Oslovujete tedy i tzv. „čerstvou krev“ – soubory, které tu ještě nebyly, nebo úplně nová divadla...

Jistě. Letos tu máme dvě divadla, která u nás ještě nikdy nevystupovala. A jako organizátoři přehlídky jsme vděční za každé nové divadlo, které objevíme, nebo které se k nám hlásí. Někdy je to složité, ale snažíme se zapasovat do dvoudenního programu všechna divadla, která o účast na naší přehlídce mají zájem, a nikoho neodmítat. Takže i letos jsme přijali všechny přihlášené soubory.

Letošní ročník prý přinesl určitou změnu v systému hlasování a bude udělována také cena diváků. Řeknete mi k tomu něco víc?

Základní systém hodnocení uměleckých výkonů lektorským sborem zůstává stejný, ale novinkou je ta cena diváků, oficiálně nazvaná Cena Josefa Fabiána. Pan Fabián, divadelník, dramatik, textař i režisér patřil k zakladatelům naší přehlídky. Po celá devadesátá léta

byl znamenitým ředitelem Kulturního zařízení a donedávna se podílel na spoustě kulturních aktivit v našem městě. Vloni však bohužel zemřel, a my jsme chtěli udělat něco, co by ho divadelníkům připomínalo, poděkovat mu a zařídit to tak, aby tady byl pořád s námi.

V systému hlasování jsme se inspirovali kopřivnickou Kopřivou a Wolkrovým Prostějovem. Myslíme, že je důležité, aby tu i diváci mohli říct svůj názor. Uvidíme, jak se porotci shodnou s diváky. Mě třeba mrzelo, že většina diváků měla moc ráda Toma a Jeffa, kteří sem jezdí už roky a jsou opravdu výborní, ale porota se na to zpravidla dívala jinak a na celostátní přehlídku je neposílala. Cena Josefa Fabiána nikam herce neposílala, ale chtěli bychom z něj udělat tradici. A funkce poroty i nadále zůstává stejná. Další novinkou této přehlídky je předávání účastnických listů, které dostanou všechny soubory na jednotlivých seminářích, v den odehrání jejich představení.

A jak tedy budou diváci ta divadla hodnotit?

Po každém představení bude u východu ze sálu čekat naše kolegyně paní Marková s pěknou bedýnkou. Každý divák dostane kuličku a tou může hlasovat. Podle toho, jak se mu představení líbilo, ji vhodí do přihrádky označené příslušným počtem bodů. Jeden bod znamená nejslabší hodnocení, tři body nejlepší. Výsledek se potom zprůměruje.

Nika Reiler a Tereza Volfová

PROGRAM Setkání divadel – Malé jevištní formy 2013

pátek 22. března (13.00 – 21.00 hod., PREZENCE účastníků MJF, recepce v přízemí zámku Žerotínů)

čas	příprava	soubor / název hry	přehlídka	délka	místo
15.00 15.50	50 min. 14.10 15 min. 16.05	ÚDIVADLO – divadelní soubor NA ZNAČKY “POSLEDNÍ VLAK”	Mladá scéna	50	M-klub
16.30 16.55	20 min. 16.25 15 min. 17.10	Blazeování “NOVÁ VLNA SE STARÝM OBSAHEM”	Mladá scéna	25	M-klub
17.25 18.00	10 min. 17.20 10 min. 18.10	ZDIVIDLA Ostrava “KDE JSI ZTRATILA ŘEČ, MARIE?”	Šrámkův Písek	35	M-klub
18.10 18.55	20 min. 18.00 10 min. 19.15	ZDIVIDLA Ostrava “VESELOHRA NA MOSTĚ”	Mladá scéna	45	velký sál
19.05 19.55	45 min. 18.10 15 min. 20.10	ÚDIVADLO – divadelní soubor STONOŽKA “BILL A NEBYL”	Mladá scéna	50	M-klub
21.00		SEMINÁŘ			M-klub

sobota 23. března (13.00 – 17.00 hod., PREZENCE účastníků MJF, recepce v přízemí zámku Žerotínů)

čas	příprava	soubor / název hry	přehlídka	délka	místo
12.00 13.00	40 min. 11.20 20 min. 13.20	THESPI “VYROZUMĚNÍ”	Mladá scéna	60	velký sál
13.10 13.30	30 min. 12.40 10 min. 13.40	ON AN “Z 00”	Šrámkův Písek	20	M-klub
13.50 14.35	5 min. 13.40 5 min. 14.40	Zti “NÁVŠTĚVNÍ MÍSTNOSTI”	Šrámkův Písek	45	M-klub
14.50 15.35	5 min. 14.40 5 min. 15.40	CHa “PŘEDSTAVY”	Šrámkův Písek	45	M-klub
15.45 16.25	20 min. 13.20 10 min. 16.35	TOM A JEFF “OKNA”	X	40	velký sál
16.45 17.20	5 min. 16.35 5 min. 17.25	DIVADLO VYSOKOZDVIŽNÉHO SOUMARA “LITERÁRNÍ SOUTĚŽ”	Šrámkův Písek	35	velký sál
17.30 18.30	110 min. 15.40 20 min. 18.50	LÁHOR/Soundsystem “KDYŽ ČAS NETLAČÍ aneb NA JEDNÉ LODI”	X	60	M-klub
19.00		SEMINÁŘ			velký sál
20.00	doprovodný program	ZRNÍ			M-klub
21.30	afterparty	M-KLUB DJs			M-klub

POKYNY K UBYTOVÁNÍ

Vážení účastníci festivalu, ubytování máte zajištěno v Zámeckém penzionu tj. ve stejné budově, ve které se koná festival a v ubytovně U Mlékáren Valašské Meziříčí, ulice Zámecká. Ubytování v Zámeckém penzionu po ukončení pobytu odevzdají klíče do schránky z druhé strany dřevěných dveří směrem do druhého nádvoří. Ubytování U Mlékáren opustí pokoje do 11.00 hodin a nechají klíče na pokojích. Přejeme Vám příjemný pobyt.

PROVOZNÍ DOBA

Pátek 22. března

Divadelní kavárna – bar 15.00 – 20.00 h.
M-klub – bar 19.00 – ? h.
Šatna M-klub 15.00 – ? h.

Sobota 23. března

Divadelní kavárna – bar 12.00 – 21.00 h.
M-klub – bar 20.00 – ? h.
Šatna M-klub 12.00 – ? h.

Festivalové menu

Valašská kyselica.....25 Kč
Párek v rohlíku.....15 Kč
Ostravská klobása, hořčice.....35 Kč
Vepřový guláš, chléb.....69 Kč
Kuřecí řízek, bram. salát.....69 Kč
Smažák, vařené brambory a tatarka....69 Kč
Těstovinový salát s hermelínem.....59 Kč
Valašský frgál 1/4.....35 Kč
Chléb se sádlem a cibulí .....15 Kč
Pečivo .....3 Kč

partneři

MINISTERSTVO
KULTURY

Zlínský kraj

CABOT

VALAŠSKÝ
deník

Zpravodaj festivalu Setkání divadel – Malé jevištní formy vydává Kulturní zařízení města Valašského Meziříčí. Redakce: Karel Prokeš – šéfredaktor, Ondřej Smolka, Pavel Stojar, Nika Reiler, Aleš Linduška, Tereza Volfová, Jakub Feranec.